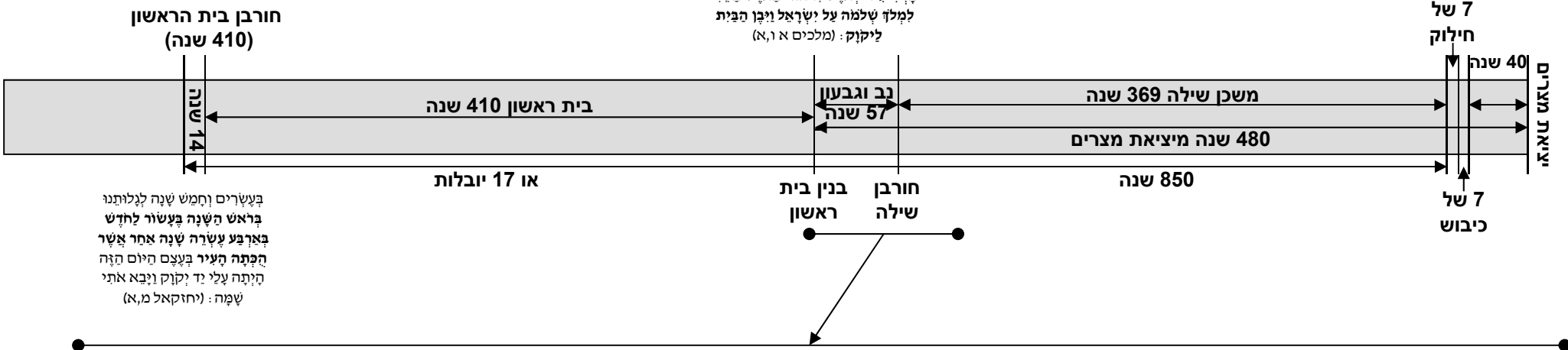

וְיָהִי בַשְּׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית בַּחֲדָשׁ זֶה הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לְמִלְךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיְבֹן הַבַּיִת לִיקְנוֹק : (מלכים א ו, א)

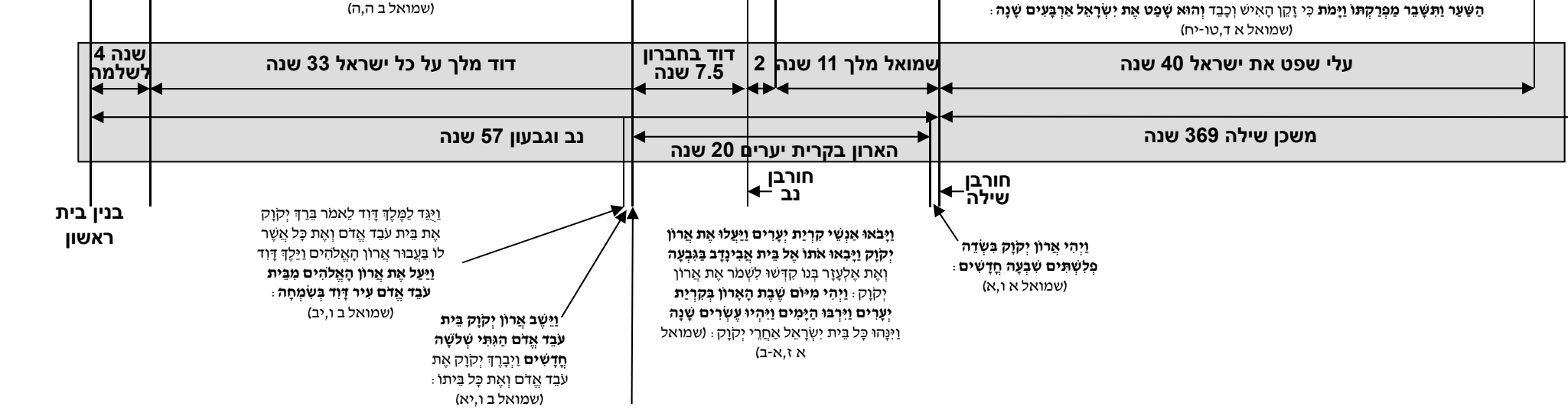

וְיָהִי בַשְּׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית בַּחֲדָשׁ זֶה הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לְמִלְךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיְבֹן הַבַּיִת לִיקְנוֹק : (מלכים א ו, א)

בְּחִבְרוֹן מִלְךְ עַל יְהוּדָה שְׁבַע שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מִלְךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה : (שמואל ב ה, ה)

כֹּן שָׁנָה שְׂאוֹל בְּמִלְכּוֹ וְשָׁנִים שְׁנַיִם מִלְךְ עַל יִשְׂרָאֵל : (שמואל א יג, א)

וְעַלִּי כֹן תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינֵינוּ קָמָה וְלֹא יָכוֹל לְרֹאוֹת : וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֵל עַלִּי אֲנֹכִי הֵבֵא מִן הַמַּעַרְכָּה וְאֲנִי מִן הַמַּעַרְכָּה נִסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מַה הִנֵּה הַדָּבָר בְּנִי וַיַּעַן הַמַּבְשֵׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מִגִּפְתָּה גְדוּלָה הִיטָה בְּעַם וְגַם שָׁנִי בְּנִיד מִתּוֹ חֲפְנֵי וּפִינְחָס אֶרְוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקַחְתָּ : וַיְהִי כֹה הַזְכִּירוּ אֶת אֶרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּפֵּל מַעַל הַכִּסֵּא אַחֲרָיִת בְּעַד נֹד הַשַּׁעַר וַתִּשְׁבֵּר מִפְרֻקְתּוֹ וַיָּמָת כִּי זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה : (שמואל א ד, טו-יח)

שמות פרק מ

(יז) ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הויקם המשכן :

יהושע פרק ה

(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו :
 (יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה :

יהושע פרק יד

(ו) ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יקנוק אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע :
 (ז) בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יקנוק אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי :
 (ח) ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יקנוק אלהי :
 (ט) וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאתי אחרי יקנוק אלהי :
 (י) ועתה הנה החיה יקנוק אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יקנוק את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה :
 (יא) עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא :
 (יב) ועתה תנה לי את הקר הזה אשר דבר יקנוק ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי יקנוק אותי והורשתים כאשר דבר יקנוק :
 (יג) ויברכהו יהושע ויתן את חברו לכלב בן יפנה לנחלה :
 (יד) על כן היתה חברו לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה וען אשר מלא אחרי יקנוק אלהי ישראל :
 (טו) ושם חברו לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה : פ

יהושע פרק יח

(א) ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישפניו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם :

שמואל א פרק ד

(טו) ועלי בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות :
 (טז) ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני :
 (יז) ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופיניחס וארון האלהים נלקחה :
 (יח) ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה :

שמואל א פרק ו

(א) ויהי ארון יקנוק בשדה פלשתים שבעה חדשים :

שמואל א פרק ז

(א) ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יקנוק ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יקנוק : פ
 (ב) ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינחו כל בית ישראל אחרי יקנוק : פ

שמואל א פרק יג

(א) בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל :

שמואל א פרק טו

(לד) וילך שמואל הרמיה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול :
 (לה) ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויקנוק נחם כי המליך את שאול על ישראל : פ

שמואל א פרק טז

(א) ויאמר יקנוק אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמו ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך :

שמואל ב פרק ב

(א) ויהי אחרי כן וישאל דוד ביקנוק לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יקנוק אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה :
 (ב) ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי : (ג) ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברו : (ד) ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול : פ
 (ה) וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליקנוק אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו : (ו) ועתה יעש יקנוק עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה :
 (ז) ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם : פ
 (ח) ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו מחנים :
 (ט) וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה : פ
 (י) בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד :
 (יא) ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברו על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים : פ

שמאל ב פרק ה

(ד) בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך :
 (ה) בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה :

שמאל ב פרק ו

(א) ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אָלף :
 (ב) ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יקנן צבאות ישב הכרבים עליו :
 (ג) וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאֶהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועָזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה :
 (ד) וישאֶהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :
 (ה) ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יקנן בכל עצי ברזשים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים :
 (ו) ויבאו עד גֶרֶן גֶרֶן נכֹון וישלח עָזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר :
 (ז) ויחר אף יקנן בעָזא ויכהו שם האלהים על השל ויקַמַת שם עם ארון האלהים :
 (ח) ויחר לדוד על אשר פָרַץ יקנן פָרַץ בעָזא ויקרא למקום ההוא פָרַץ עָזָה עד היום הָזָה :
 (ט) ויקרא דוד את יקנן ביום ההוא ויאמר אֵיךְ יבוא אלי ארון יקנן :
 (י) ולא אָבָה דוד להסיר אֵלָיו את ארון יקנן על עיר דוד ויטהו דוד בית עֵבֶד אָדֹם הגָּתִי :
 (יא) וישב ארון יקנן בית עֵבֶד אָדֹם הגָּתִי שלשה חדשים ויבָרַךְ יקנן את עֵבֶד אָדֹם ואת כל ביתו :
 (יב) ויגֵד למלך דוד לאמר בָּרַךְ יקנן את בית עֵבֶד אָדֹם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עֵבֶד אָדֹם עיר דוד בשמחה :

מלכים א פרק ו

(א) ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליקנן :

יחזקאל פרק מ

(א) בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הפתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי ד יקנן ויבא אתי שמה :

סדר עולם רבה (ליינר) פרק יא

והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש (הזה) [הראשון] (יהושע ד יט)...בעת ההיא אמר ה' אל יהושע (יהושע ה ב), באחד עשר בניסן, ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות (שם /יהושע/ ה ג). בארבעה עשר בניסן שחטו ישראל את פסחיהן, שנאמר ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח וגו' (שם /יהושע/ ה י), בששה עשר בניסן הקריבו בני ישראל את העומר, שנאמר ויאכלו מעבור הארץ וגו' (שם /יהושע/ ה יא)...כלב אמר ליהושע בן ארבעים שנה אנכי בשלח (אותי) משה וגו', ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה (שם /יהושע/ יד), הא למדנו ששבע שנים היו מכבשין, ומנין ששבע שנים היו מחלקין, עד שלא התחילו למנות למעשרות ולשמיטין וליובלות, ששמנה מאות וחמשים שנה עשו ישראל על הארץ משנכנסו לה עד שיצאו ממנה, שהן שבעה עשר יובלות שלמין, וכן הוא אומר בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה וגו' (יחזקאל מ א), אימתי נאמר לו בתחלת היובל, ואם שבעה עשר יובלות שלמין הן, היאך הן יתרים י"ד שנה, אמור מעתה ארבעה עשר שנה שעשו ישראל בגלגל, הן שבע שכבשו, ושבע שחילקו, ואחר כך ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וגו' (יהושע יח א). באותה שעה התחילו למנות למעשרות ולשמיטין וליובלות, אז יקרא יהושע לראובני ולגדי וגו', ויאמר אליהם וגו', וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם (שם /יהושע/ כב), בחזרתן בנו מזבח גדול למראה. יהושע עשה עמהם שמטה ראשונה, שניה לא הספיק לגומר עד שמת. בית הבחירה שבשילה היה בנוי בנין של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, ועשו בו ישראל שלש מאות וששים ותשע שנה, וחרב.

סדר עולם רבה (ליינר) פרק יג

עלי פרנס את ישראל ארבעים שנה, ויום שמת בו עלי, ויטש משכן שלו וגו', וימאס באהל יוסף וגו' (תהלים עח), ויתן לשבי עזו (שם /תהלים/ עח סא), ויהי ארון ה' בשדה פלשתים שבעה חדשים, ויקראו פלשתים וגו' (שמואל א ו), ויבאו אנשי קרית יערים וגו', ויהי מיום שבת הארון וגו' (שם /שמואל א' ז), צא מהן ז' שנים שמלך דוד בחברון על יהודה, נשתיירו שם י"ג שנה, צא מהן אחד עשר לשמואל בעצמו וב' לשמואל ושאלו, ויהי מיום שבת הארון וגו' (שם /שמואל א' ז ב), בתחלת אלו העשרים שנה הביאו את אהל מועד לנב, ואף על פי שהיה ארון ה' בקרית יערים, בנב היו מקריבין כל י"ג שנה ז' שנים בגבעון. בסוף עשרים העלה דוד את ארון ה' מקרית יערים אל בית עבד אדום הגתי, וישב ארון ה' בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים וגו' (שמואל ב ו יא), הא למדנו שלא נתברך עבד אדום אלא בעבור ארון האלהים. בן שנה שאול במלכו וגו' (שמואל א יג א), שמואל אמר לשאל בשעה שמשחו וירדת לפני הגלגל וגו' (שם /שמואל א' י ח), ירד שנה ראשונה והכה נחש העמוני, ומשחוהו ישראל, שניה ירד, ולא שמר הבטחתו, ויאמר שמואל אל שאול נסכלת (כי) לא (שמעת) [שמרת] וגו' (שם /שמואל א' יג), ואותו הפרק נמשח דוד, שנאמר ויאמר ה' אל שמואל עד מתי וגו' (שם /שמואל א' טז א), ואחר כך ויקח שמואל את קרן השמן וגו' (שם /שמואל א' טז יג), והוא היה בן כ"ט שנים, ויהי שאול עוין את דוד (שם /שמואל א' יח ט), ואומר ורוח ה' סרה מעם שאול (שם /שמואל א' טז יד). בו בפרק חרבה נב, ובאו להם לגבעון. כל ימיו של שמואל הרואה אינן אלא נ"ב, ועוד שנאמר ועלי הכהן ישב על הכסא וגו', והיא מרת נפש וגו' (שם /שמואל א' א), באותו הפרק נתמנה להיות שופט, ואומר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה (שם /שמואל א' ד יח), נשתיירו י"ג שנה, צא מהן שנה אחת לעיבורו, ואחת עשרה שנה לשמואל, ושנה אחת לשאלו, הרי נ"ב שנה, שמואל מת לפני מיתתו של שאול כארבעה חדשים, שנאמר ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים (שם /שמואל א' כז ז), ויהי אחרי כן וישאל דוד בה' לאמר וגו', בן ארבעים שנה איש בשת [בן שאול] במלכו וגו' ושתיים שנים מלך (בירושלם) וגו' (שמואל ב ב), נמצאת מלכות ישראל בטלה חמש שנים [ומחצה], ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה (שם /שמואל ב' ה ג), אותו הפרק נמשח עוד דוד, בן שלשים שנה דוד במלכו (וארבעים) [ארבעים] שנה מלך (שם /שמואל ב' ה ד).